

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała - Koziół

Protokolant: Ewelina Grzeškowiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2021 r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **T. F.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 14.07.2020 r. (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

1. zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z dnia 14.07.2020 r. oraz poprzedzające je orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 28.04.2020 r. w ten sposób, że zalicza wnioskodawcę T. F. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim okresowo, od dnia 25.11.2019 r. do dnia 24.11.2024 r., symbol przyczyny niepełnosprawności 11-I, 07-S, a także zmienia zaskarżone orzeczenie w pkt 1 wskazań w ten sposób, że ustala, że istnieją wskazania do pracy lekkiej oraz w punkcie 6 wskazań w ten sposób, że orzeka, że wnioskodawca wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki;

2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie;

3. orzeka, iż nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV U 403/21

UZASADNIENIE

Wnioskodawca **T. F.** wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 14 lipca 2020 roku, znak (...), utrzymującego w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 28.04.2020 r., nie zaliczającego wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych.

W uzasadnieniu wskazał, że choruje przewlekle na gruźlicę płuc i gruźlicę pozapłucną, a także częstokurcz nadokomorowy.

Odpowiadając na odwołanie **Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.** wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. zarzucił, że werdykt organu I instancji jest zgodny z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa. Organ wskazał, że choć wnioskodawca cierpi na szereg schorzeń wpływających na sprawność jego organizmu, to stopień tych dolegliwości nie pozwala na zaliczenie wnioskodawcy do żadnego ze stopni niepełnosprawności.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. F. urodził się (...)

Orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 28.05.2014 r. wnioskodawca został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do 31.05.2015 r., symbol przyczyny niepełnosprawności 11-I.

Orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z dnia 19.08.2015 r. wnioskodawca został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności do 31.08.2017 r., symbol przyczyny niepełnosprawności 11-I. Odwołanie wnioskodawcy od orzeczenia zostało oddalone wyrokiem tut. Sądu z 2.12.2016 r. (IV U 795/15).

Orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 28.04.2020 r. wnioskodawca nie został zaliczony do osób niepełnosprawnych.

Zaskarżonym orzeczeniem z 14.07.2020 r. Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) utrzymał w mocy orzeczenie (...) z 28.04.2020 r.

Dowód:

- okoliczności bezsporne

Wnioskodawca cierpi na zespół nabytego braku odporności wywołany zakażeniem wirusem HIV, ponadto przebył gruźlicę płuc i wirusowe zapalenie wątroby typu A i C.

Oprócz zespołu nabytego upośledzenia odporności, wnioskodawca cierpi również na udokumentowane nawracające zaburzenia rytmu serca w postaci epizodów częstokurczu nadkomorowego. Z tego powodu wielokrotnie wymagał doraźnego leczenia w oddziale ratunkowym.

Z przyczyn internistyczno – kardiologicznych, wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim.

Dowód:

- opinia internisty-kardiologa k. 20-21

Przebyte schorzenia układu oddechowego w swych skutkach nie upośledzają sprawności organizmu w sposób istotnie ograniczający zdolność wnioskodawcy do wykonywania pracy. Wnioskodawca nie cierpi na przewlekłą niewydolność oddechową ani zaburzenia wentylacyjne płuc. Bez opresji oddechowej, bez cech sinicy obwodowej i bez patologicznych zmian osłuchowych nad płucami. Z przyczyn pulmonologicznych wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną.

Dowód:

- opinia pulmonologa k. 32

Obecny stan zdrowia powoda w związku z infekcją HIV i przebytą gruźlicą nie wpływa na jego zdolność do wykonywania pracy zawodowej. Nie stwierdza się w wykonanych badaniach biochemicznych istotnych odchyśleń od stanu prawidłowego. (...) enzymów wątrobowych, stężenie bilirubiny, a także pozostałe parametry funkcji metabolicznej są prawidłowe. Prawidłowe są również pozostałe wyniki badań – parametry morfotyczne krwi, parametry wydolności nerek, gospodarki lipidowej i węglowodanowej.

Dowód:

- opinia specjalisty chorób zakaźnych k. 47-48

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie, Sąd Rejonowy znalazł podstawy do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 14 lipca 2020 roku oraz poprzedzającego go orzeczenia (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. przez zaliczenie wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim do 24.11.2024 r., symbol przyczyny niepełnosprawności 11-I, 07-S, a także przez orzeczenie wskazań do pracy lekkiej i do korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

W pozostałym zakresie, tj. w części, w jakiej wnioskodawca domagał się ustalenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i wskazań do pracy w warunkach chronionych, odwołanie podlegało oddaleniu.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 2046 ze zm., dalej zwana ustawą) rozróżnia trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany oraz lekki (art. 3 ust. 1).

W myśl art. 4 ust. 3 ustawy, do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością fizyczną i psychiczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z kolei art. 4 ust. 2 ustawy, do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej lub częściowej pomocy osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Zaliczenie do któregośkolwiek ze wskazanych w ustawie stopni niepełnosprawności wymaga zatem spełnienia przesłanek warunkujących jego otrzymanie, które zostały zdefiniowane w art. 4 wyżej wskazanej ustawy.

Stan faktyczny sprawy był częściowo bezsporny, nie kwestionowany przez żadną ze stron, dlatego w tym zakresie Sąd oparł swoje ustalenia na dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego.

Wobec medycznej natury okoliczności spornych, które były istotne dla rozpoznania niniejszej sprawy, ich wyjaśnienie wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych sądowych.

Powołani w sprawie biegli sądowi internista – kardiolog, pulmonolog i specjalista chorób zakaźnych zgodnie rozpoznali u wnioskodawcy schorzenia: zespół nabytego braku odporności wywołany zakażeniem wirusem HIV, nawracające zaburzenia rytmu serca w postaci epizodów częstokurczu nadkomorowego, stan po przebytej gruźlicy płuc i wirusowym zapaleniu wątroby typu A i C.

Biegli pulmonolog i specjalista chorób zakaźnych wskazali, że z punktu widzenia schorzeń układu oddechowego i przebytych chorób zakaźnych, wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną. Biegli wyjaśnili, że przebyte i aktualnie istniejące schorzenia nie upośledzają sprawności organizmu wnioskodawcy w sposób istotnie ograniczający

jego zdolność do wykonywania pracy. Biegły specjalista chorób zakaźnych podkreślił prawidłowe wyniki badań wnioskodawcy.

Biegły kardiolog-internista wskazał, że stwierdzone problemy zdrowotne wnioskodawcy – wielokrotna potrzeba doraźnego leczenia w oddziale ratunkowym, nawracający częstokurcz, arytmia serca – są przesłanką do orzeczenia lekkiego stopnia niepełnosprawności wnioskodawcy na okres 5 lat. Biegły podkreślił, że wnioskodawca wymaga diagnostyki i wdrożenia adekwatnej terapii.

W ocenie Sądu wszystkie wydane w sprawie opinie są rzetelne, jasno uzasadnione, konsekwentne i wyczerpujące, a nadto prawidłowo oparte na zgromadzonej w aktach sprawy oraz bezpośrednim badaniu wnioskodawcy. Sąd podzielił dokonane w nich ustalenia uznając, że nie ma podstaw do zanegowania prezentowanego przez biegłych stanowiska. Mimo odmiennych wniosków, sąd nie dopatrywał się w opiniach sprzeczności – każdy z biegłych ocenił stopień niepełnosprawności organizmu wnioskodawcy z uwagi na schorzenia pozostające w zakresie jego specjalizacji. O ile schorzenia natury pulmonologicznej i z uwagi na choroby zakaźne nie powodują niepełnosprawności organizmu wnioskodawcy, to schorzenia kardiologiczne ograniczają jego zdolność do pracy. Wnioskodawca jest zatem osobą z naruszoną sprawnością organizmu, powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością fizyczną i psychiczną, nie jest jednak niezdolny do pracy albo zdolny do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej.

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 §1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy legalności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielić poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzić własnych twierdzeń.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolenie stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak żądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych.

Wnioskodawca ani organ (...) nie złożyli zastrzeżeń do opinii w niniejszej sprawie.

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz mimo – braku wiadomości specjalnych – ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych oraz podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez Sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy.

W niniejszej sprawie, w świetle opinii trojga biegłych, nie było podstaw do dalszego opiniowania sprawy, w szczególności wobec faktu, iż wnioskodawca nie podniósł przeciw opiniom argumentów natury merytorycznej, a jedynie powoływał się na swoją trudną sytuację osobistą i potrzebę uzyskania orzeczenia o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Okoliczności podniesione przez wnioskodawcę na rozprawie w dniu 7.07.2021 r. również nie uzasadniały potrzeby kontynuowania postępowania dowodowego. Wnioskodawca wykazał, że częstokurcze nawracają i wskazał, że oczekuje na zabieg ablacji, są to jednak okoliczności wskazane przez wnioskodawcę już w odwołaniu i uwzględnione w opinii biegłego.

W świetle treści opinii biegłych dopuszczonych w sprawie, Sąd Rejonowy na mocy przepisów art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w pkt I sentencji wyroku, zmienił zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 14 lipca 2020 roku oraz poprzedzające je orzeczenie (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. i zaliczył wnioskodawcę do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na 5 lat, do dnia 24.11.2024 r., symbol przyczyny niepełnosprawności 11-I, 07-S, a także orzekł wskazania do pracy lekkiej i do korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne.

O kosztach sądowych Sąd orzekł jak w pkt III sentencji wyroku, posiłkując się brzmieniem art. 98 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.). Sąd orzekł, iż nieuiszczone koszty sądowe w postaci wydatków na opinie biegłych, ponosi w niniejszej sprawie Skarb Państwa.